

Notat fra arbejdsgruppen 'Frihed og Lige Vilkår' under Danske Kirkers Råd – om aktuelle bekymringer vedr. politisk pres på Trossamfundsudvalget m.v.

Vi bemærker, at vi som udgangspunkt var kritiske overfor Trossamfundsudvalgets kommissorium, fordi ministeren ikke – som god og sædvanlig skik er - gav repræsentanter fra trossamfundene plads i udvalget. Udvalget har dog under Hans Gammeltoft-Hansens ledelse inddraget os som trossamfund på en sådan måde, at vi har fuld tillid til, at udvalget fortsat inddrager kirker og trossamfund i dets arbejde.

I den aktuelle debat efter afsløringerne i Grimhøj-moskeen er vi bekymrede for det pres, som nogle politikere lægger ind over Trossamfundsudvalgets arbejde, når det gælder forsøg på at indskrænke imamers virksomhed i Danmark. Vi håber, at Trossamfundsudvalget får lov til at færdiggøre dets arbejde ud fra en helhedsbetragtning og ikke ud fra et ønske om at ramme radikaliserende moskeer.

De mange trossamfund udenfor Folkekirken har siden Grundloven af 1849 været en væsentlig del af det danske civilsamfund. Vores forhold til staten har indtil nu alene været reguleret administrativt. Dette har i det store hele fungeret tilfredsstillende fra frikirkernes perspektiv, fordi man i det administrerende ministerium (i næsten alle årene: Kirkeministeriet) har ekstrapoleret fra praksis i forhold til Folkekirken. De senere års administration gør os dog bekymrede for, om ønsket om at bekæmpe radikal islam kommer til at ramme trossamfundene tilfældigt og uhensigtsmæssigt – på samme måde som ønsket om at begrænse knive i nattelivet ramte spejdere og landmænd!

I de senere år er vi som kirker blevet ramt uhensigtsmæssigt af administrative ændringer på i hvert fald to områder. Vi vil pege på disse og samtidig advare imod, at hurtige hovsaløsninger i den op-hedede politiske debat ikke kommer til at ramme kirker og trossamfund, der har en lang historisk tradition i dansk kulturliv, på tilsvarende måde.

Eksempel 1.

Stramningen omkring missionær-og forkyndervisa.

Det er vores forståelse, at hensigten har været, at man ønskede at begrænse adgangen for radikale imamer. Opstramningen har dog ikke berørt muslimske forkyndere fra arabisk talende lande, der stadig kommer her til landet på andet grundlag. Derimod har de til tider gjort livet svært for *kristne* forkyndere i kirker med internationalt netværk eller migrantkirker – se vedhæftet rapport fra Kirkernes Integritetstjeneste.

Eksempel 2.

Reglen om de 50 medlemmer og skattefradrag.

I 2014 besluttede SKAT uden varsel, at trossamfundene fremover skulle have 50 voksne medlemmer for fortsat at kunne få skattefradrag for efter ligningslovens § 8A og §12. Dette blev meldt ud i foråret og var allerede gældende fra samme år. Da de enkelte menigheder i flere trossamfund har organiseret sig som selvstændige foreninger, fjernede man dermed uden varsel en væsentlig del af mindre menigheder økonomiske grundlag. – Under dette punkt ønsker vi dog at præcisere, at vi støtter krav om økonomisk transparens for trossamfundene.

Eksempel 3.

I den aktuelle debat om radikal islam er der fremskellige forslag fremme om at adfærdsregulere *trossamfundenes indre liv*. Det er vi meget skeptiske overfor, da al erfaring viser, at disse reguleringer får utilsigtede følger. Helt fundamentalt mener vi, at religionsfriheden er den mest grundlæggende frihedsrettighed, som man skal være meget varsom med at indskrænke.

Afslutning

I Danske Kirkers Råd har vi gennem flere år arbejdet med et udkast, som kirkerne har forholdt sig positivt til, når det gælder om at udfylde Grundlovens § 69. Vi har givet Trossamfundsudvalget dette forslag med henblik på at inddrage dets indhold i udvalgets arbejde. Vi vil ved vort foretræde for Kirkeudvalget gerne tage os tid til at orientere politikerne på samme måde, så vores gennemtænkte forslag kommer til at indgå i den politiske diskussion.